

[Birthe Hansen]

hedssystem, hvilket der ikke spares kroner og øre ved, for slet ikke at tale om den menneskelige tragedie, det kan få.

Det forekommer heller ikke spørgeren at være kvalificeret sparepolitik at lade et fintfølede elektronisk apparatur køre på nedsat kraft og ikke anvende det i fuldt omfang.

Besvarelse (20/4 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Efter de oplysninger, jeg hidtil har været i besiddelse af, henviser amtskommunerne børn til behandling på Filadelfias epilepsihospital i tilstrækkeligt omfang. I forbindelse med de forhandlinger, jeg fører med bestyrelsen for Kolonien Filadelfia og med sundhedsstyrelsen om Filadelfias fremtid, har jeg imidlertid bl.a. taget initiativ til at få undersøgt behandlingen af børnene nærmere.

Udviklingen inden for medikamentel behandling af epilepsi har ifølge sundhedsstyrelsen medført, at epilepsi, også hos børn i almindelighed, fuldt forsvarligt kan diagnosticeres og behandles i det amtskommunale sygehusvæsen. Det har imidlertid nu ifølge sundhedsstyrelsen vist sig, at epilepsibehandlingen for en lille gruppe epilepsipatienter, oftest børn og helt unge, kan kompliceres ved, at patienten samtidig lider af andre sygdomme såsom personlighedsmæssige afvigelser, lettere sindslidelser og åndssvaghed. For denne gruppe kan Kolonien Filadelfias epilepsihospital ifølge sundhedsstyrelsen yde en særlig indsats.

Det er meget vigtigt at få *afgrænset* denne gruppe af epilepsipatienter. Jeg er som nævnt i forhandling med Kolonien Filadelfia og sundhedsstyrelsen herom. Jeg anser det for meget væsentligt at sikre, at epilepsipatienter, og ikke mindst børn og unge, får den fornødne specialbehandling på neuromedicinske afdelinger eller på Filadelfia. Fordelene ved at blive behandlet på Filadelfia må afvejes over for fordelene ved at blive behandlet i nærheden af eget miljø.

Spm. nr. S 998

Til *socialministeren* (13/4 83) af:

Arne Jensen (S):

»Finder ministeren det rimeligt og i overensstemmelse med bistandslovens intentioner, at regeringens lovændring om tilbagebe-

talingspligt for sociale ydelser også rammer de personer, som har indledt eller vil indlede en uddannelse med henblik på i fremtiden at klare sig uden offentlig hjælp?»

Begrundelse

I bistandslovens § 42, stk. 1, er anført, at der af hensyn til en persons muligheder for fremtidig at kunne klare sig selv og sin familie kan ydes den pågældende hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning.

De ændringer med krav om tilbagebetaling af støtte i uddannelsesforløbet, som den nuværende regering har gennemført, har skabt en urimelig situation for dem, som er gået ind i en uddannelse ud fra de da gældende forudsætninger.

Et er, at regeringen har gennemført nedskæringer på dette område, noget ganske andet er, at man over for den gruppe, som er under revalidering, faktisk har lovgivet med tilbagevirkende kraft.

Revalidering er en så vigtig opgave, at der overhovedet ikke bør stilles krav om tilbagebetaling af støtte i uddannelsestiden – et krav, som vil afholde mange fra at skabe sig en tryk fremtid gennem en efteruddannelse.

Besvarelse (21/4 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Efter den ved lov nr. 620 af 8. december 1982 vedtagne ændring af bistandslovens § 25, stk. 1, nr. 2, træffer det sociale udvalg beslutning om tilbagebetaling, i det omfang der ydes kontanthjælp til dækning af terminsudgifterne vedrørende fast ejendom.

Den ændrede bestemmelse finder kun anvendelse på terminshjælp, der er søgt efter den 1. januar 1983.

Behovsudmålt uddannelseshjælp efter bistandslovens § 42, stk. 1, som indeholder hjælp til dækning af terminsudgifter, der forfalder efter den 1. januar 1983, er således omfattet af tilbagebetalingsbestemmelsen.

Ved længerevarende uddannelser, hvor uddannelseshjælp efter det første år ydes som halvt tilskud og halvt lån, får tilbagebetalingsbestemmelsen imidlertid næppe større selvstændig betydning, idet låneandelen ned-sættes med den tilbagebetalingspligtige terminshjælp.